

MAGY.

KIR.

SZABADALMI



HIVATAL

SZABADALMI LEIRÁS

68790. szám.

V/h. OSZTÁLY.

Röptűlógép.

HOCKE HANS HERMANN RÖPŰLÓGÉP-TECHNIKUS TEPLITZ-SCHÖNAUBAN ÉS WEIS JOHN ARTUR IGAZGATÓ BÉCSBEN.

A bejelentés napja 1915 március hó 5-ike.

A jelen találmány tárgya röptűlógép, melynél nemcsak oldalirányú lecsúszás lehetetlenné van téve, hanem mely bármilyen helyzetből rendes vízszintes helyzetébe tér vissza.

A találmány lényege abban áll, hogy az ismeretes hordfűlűleteken vagy szárnyakon kívül toldalék-hordfűlűletek vagy szárnyak vannak elrendezve, melyek az első hordfűlűletek síkjához akként állíthatók be, hogy azokkal szöget zárnak be, használaton kívül pedig a hordfűlűletekkel párhuzamosak és ezekről tetszőleges távolságban fekszenek.

A találmány a mellékelt rajzokon három foganatosítási alakjában példaképen van föltűntetve. Az

1. ábra a röptűlógép egyik foganatosítási alakjának fölülnézete, melynél a toldalék-hordfűlűletek használaton kívül pontosan a főhordfűlűletekre vannak lecsappantva. A

2. ábra előlnézet, melynél a toldalék-hordfűlűletek a munkahelyzetbe vannak emelve. A

3. ábra a 2. ábrához hasonló nézet, melynél azonban a toldalék-hordfűlűletek a főfűlűletekre vannak lefektetve. A

4. ábra részletrajz. Az

5. ábra a második foganatosítási alak

fölülnézete, melynél a tartalék-hordfűlűletek használaton kívül a főhordfűlűletekkel párhuzamosan ezekről bizonyos távolságban fekszenek. A

6. ábra a hozzátartozó előlnézet föllállított és a

7. ábra lefektetett tartalék-hordfűlűletek mellett. A

8. ábra a harmadik foganatosítási alak előlnézete, melynél a tartalék-hordfűlűletek a főhordfűlűleteknek alsó oldalán vannak elrendezve.

A röptűlógép (a) törzséhez, mely ismert módon a gépet, a kormányt stb. hordja, a (b) hordfűlűletek alkalmas módon vannak megerősítve. A szárnyak megerősítése, bevonata és esetleges kanyarulata tetszőleges lehet, mely elrendezések azonban a rajzokon egyszerűség kedvéért el vannak hagyva, mert a jelen találmány keretébe nem tartoznak. A találmány bármily rendszerhez tartozó egysikű vagy többsikű röptűlógépen egyaránt alkalmazható.

Az 1—3. ábrákon látható foganatosítási alaknál mindegyik (b) hordfűlűleten a (c) tengelyek körül forgathatóan ágyazott (e) tartalékfűlűletek vagy szárnyak vannak elrendezve. Ezen tartalékfűlűletek alakja tet-

szöleges lehet. Ajánlatos azonban azokat olyan alakban kiképezni, hogyha a (b) hordfölkületekre vannak lecsappantva, akkor körülbelül az 1. ábrában pontvonalkázottan föltüntetett alakjuk legyen és hogy hátrafelé irányuló (e1) meghosszabbításokkal is legyenek ellátva, melyek a (b) hordfölkületeken túlnyúlnak.

Az (e) tartalékfölkületek forgástengelyei előnyösen a röpkölögép hossztengetyéhez részutosan akként vannak elrendezve, hogy hátrafelé konvergálnak. Az (e) tartalékfölkületek már most tetszésszerint az 1. és 2. ábrákon folytonos vonalakkal rajzolt helyzetekbe, vagy pedig abba a helyzetbe hozhatók, mely az 1. ábrán pontvonalkázottan látható és a 3. ábrán is föl van tüntetve.

Az 5—7. ábrákon látható foganatosítási alaknál az (e) tartalék-hordfölkületek akként vannak elrendezve, hogy működésen kívül a (b) főhordfölkületek fölött és ezektől bizonyos távolságban vannak; azonkívül a (d) csapágyakban fekvő csapok körül forgathatók, minek folytán fölfelé billenthetők, oly célból, hogy a főhordfölkületekkel egy, a röpkölögép oldalai felé nyitott szöget bezárjanak. Ezen elrendezés előnye az, hogy a tartalék-hordfölkületek vízszintes helyzetből szöget képező helyzetbe könnyebben hozhatók, mert azokra egyoldali nyomás nem hat.

A röpkölögép indulása és fölemelkedése alkalmával az 1—3. ábrák szerinti foganatosítási alaknál a tartalék-hordfölkületek a (b) hordfölkületeken szorosán fekszenek, az 5—7. ábrákon látható foganatosítási alaknál pedig ezekkel párhuzamosak, minek folytán a röpkölögép közönséges röpkölögép gyanánt működik. Ha azonban a röpkölögép bármilyen akadályok következtében részsütos helyzetbe jön és a röpkölögépet önműködően rendes vízszintes helyzetbe hozni akarjuk, akkor a tartalékszárnyakat az 1. és 2., illetve 5. és 6. ábrákon föltüntetett részsütos helyzetbe hozzuk. Ez esetben a röpkölögép nyomban teljesen önműködően vízszintes normális helyzetbe áll be. Ezen működés nemcsak akkor áll elő, ha a röpkölögép túlságosan

oldalt billen, hanem általában bármely helyzetben, még akkor is, ha alsó oldalával fölfelé fekszik.

A berendezés, mellyel az (e) tartalékszárnyakat vagy hordfölkületeket egyik helyzetből a másikba hozzuk, természetesen bármilyen rendszerű lehet. A rajzon csupán példaképeni berendezés van bemutatva.

Bármely (e) tartalék-hordfölkület, mely alkalmas módon merevítve van, egy (vagy több) (f) kötéllel van összekötve. Ezen utóbbi a (b) hordfölkület alsó oldalán elrendezett kis (g) csigákon át a (h) dobhoz van vezetve; az (f) kötélnak egyik vége a dob köré az egyik irányban, másik vége a másik irányban van körülfektetve. Világos, hogyha a (h) dobot forgatjuk, az (e) tartalékszárnyak a dob forgásiránya szerint egyik helyzetből a másikba jutnak. Ajánlatos az olyan elrendezés, hogy a tartalékszárnyak a 2-ik ábrán rajzolt helyzetet önműködően elfoglalják. Ez akképen történhetik, hogy alkalmasan elrendezett rugók az (e) tartalékszárnyakat (c) tengelyük körül a (b) szárnyakhoz képest szöget bezáró helyzetbe hozzák.

Évégből a 4. ábra szerinti elrendezésnél az (i) rugó a (k) tokban van elhelyezve. A rugónak egyik vége az (m) tengelyhez van erősítve, melyen a (h) dobok ülnek, míg másik vége a (k) tokhoz van erősítve, mely a röpkölögépállvánnyal alkalmas módon van összekötve. Az (m) tengely az (n) forgattyúval akként forgatható, hogy az (i) rugó megfeszül, amikor is az (e) tartalékfölkületek a 3. ábrán föltüntetett helyzetet foglalják el és közvetlenül a (b) hordfölkületeken fekszenek; az (n) forgattyúban ágyazott (p) zárócsapszög a gépállvány nyílásába hatol, minek folytán a forgattyú és így a tartalékszárnyak is a 3., illetve 7-ik ábrák szerinti helyzetben önműködően záródnak és helyezkednek el. Ha a szárnyakat a 3., illetve 7. ábrákon látható helyzetből a 2., illetve 6. ábrákon föltüntetett helyzetbe akarjuk hozni, csak a (p) csapszöget kell oldanunk, amikor is a forgattyú az (i) rugó behatása alatt önműködően forog. Ezen elrendezésnek az az előnye, hogy veszély

pillanatában nem kell a tartalékszárnyak beállítására erőt kifejteni, mert a beállítás önműködően megy végbe. A (p) csapszög arra is szolgál, hogy az (e) szárnyakat a (b) fölületekhez bármely tetszőleges helyzetben rögzítsük. Mennél szorosabban fekszenek az 1—3. ábrák szerinti foganatosítási alaknál az (e) szárnyak a (b) fölületeken, annál kevésbé zavarják a (b) fölületek hordozó és emelő hatását. Ha szorosan fölfeküsznek (3. ábra), akkor a hordfölületek hatását egyáltalán nem zavarják, sőt inkább elősegítik az (e1) nyúlványokkal, melyeknek hordozó hatását a (b) fölületek hordozó hatásához összegezni kell. Épúgy nincsenek befolyással a (b) szárnyak hordozó és emelő hatására, ha ezekkel párhuzamosak. A tartalékfölületek rézsutos helyzete szerint a röpdölógépnek előrehaladó sebessége csökken; ennek folytán a szárnyakat arra is használhatjuk, hogy a röpdölógép sebességét csökkentjük.

A találmány lényegére nézve nincsen befolyással az, hogy a tartalék-hordfölületek a főhordfölületnek felső vagy alsó oldalán vannak elrendezve. A főhordfölületek alatt elrendezett tartalék-hordfölületeknek egy foganatosítási alakja a 8. ábrán előlnézetben látható; ezen foganatosítási alak az imént leírttól csak abban tér el, hogy nyitott hordfölületeknél a hordfölületek között képezett szög csúcsa kívül, a föntebb leírt esetben ellenben belül, vagyis a röpdölógép hossz tengelyéhez közelebb fekszik, minek következtében a hordfölületek által bezárt szögek nem oldalt kifelé, hanem a röpdölógép hossz tengelye felé divergálnak.

SZABADALMI IGÉNYEK.

1. Röpdölógép, azzal jellemezve, hogy a (b) hordfölületeken (e) tartalék-hordfölületek vannak elrendezve, melyek a (b) főhordfölületekhez képest akképen állíthatók

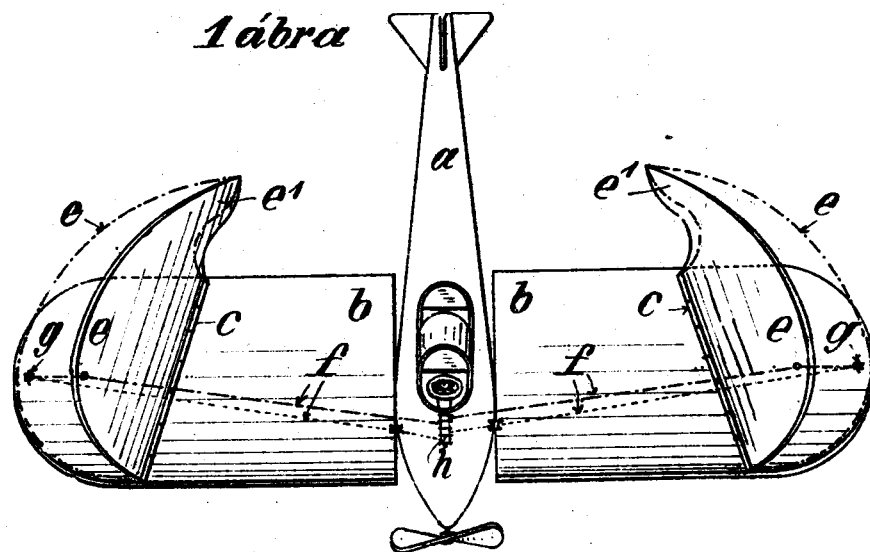
be, hogy ezen utóbbiakkal szöget képeznek.

2. Az 1. igénypont szerinti röpdölógép foganatosítási alakja, azzal jellemezve, hogy a tartalék-hordfölület hatástalan állapotban a hozzátartozó főtartófölület felső vagy alsó oldalához szorosan hozzáfekszik.
3. Az 1. igénypont szerinti röpdölógép foganatosítási alakja, azáltal jellemezve, hogy a tartalék-hordfölület hatástalan állapotban a hozzátartozó főhordfölülettel bizonyos távolságban párhuzamosan fekszik.
4. Az 1., 2. vagy 3. igénypont szerinti röpdölógép foganatosítási alakja, azzal jellemezve, hogy a (c) tengelyek, melyek körül az (e) tartalék-hordfölületek kibillenthetők, a röpdölógép hossz tengelyéhez képest a röpdölógép hátsó vége felé konvergálnak.
5. Az 1., 2., 3. vagy 4. igénypont szerinti röpdölógép foganatosítási alakja, azzal jellemezve, hogy a tartalékszárnyak hajlása a vezető helyéről szabályozható.
6. Az 1. és 5. igénypont szerinti röpdölógép foganatosítási alakja, azzal jellemezve, hogy a tartalék-hordfölületek állító szerkezete akként van kiképezve, hogy a főhordfölületekhez rézsutos helyzetet önműködően foglalnak el, melyből az állító szerkezet segítségével a (b) fölület síkjába vagy ezzel párhuzamosan fektethetők, minek folytán az állító szerkezetnek szabadonbocsátása után a szárnyak önműködően rézsutos helyzetet foglalnak el.
7. Az 1. igénypont szerinti repölógép foganatosítási alakja, azzal jellemezve, hogy a tartalék-hordfölületek a főhordfölületeken hátrafelé túlnyúló (e1) meghosszabbításokkal vannak ellátva.

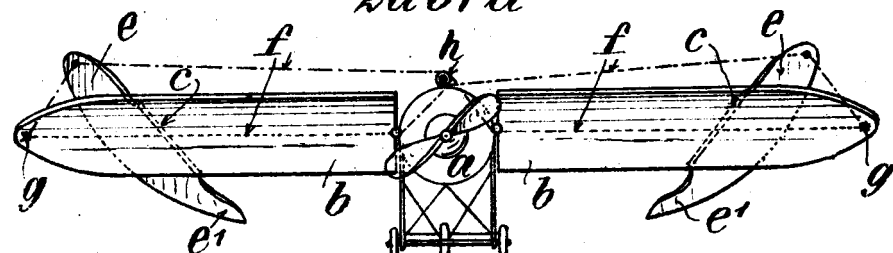
Röplőgép.

HOCKE HANS HERMANN RÖPÜLŐGÉP-TECHNIKUS TEPLITZ-
SCHÖNAUBAN ÉS WEIS JOHN ARTUR IGAZGATÓ BÉCSBEN.

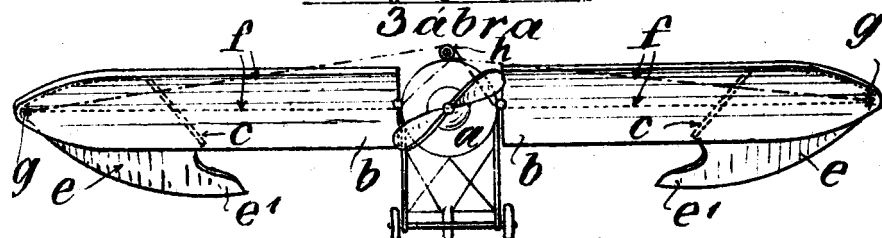
1. ábra



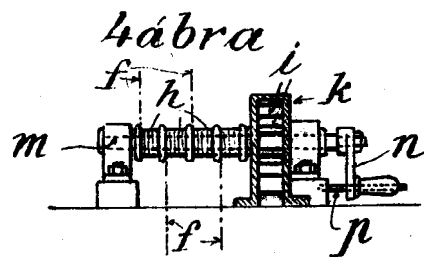
2. ábra



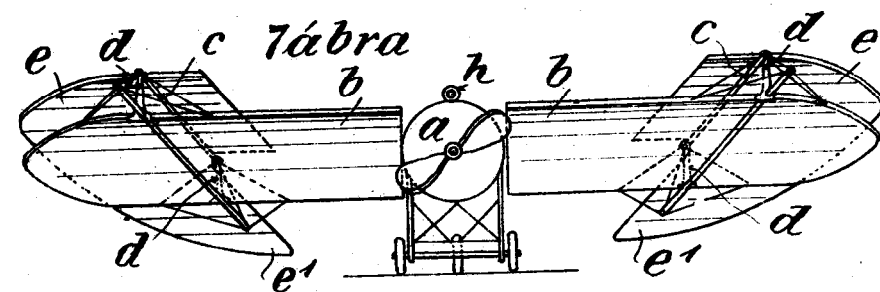
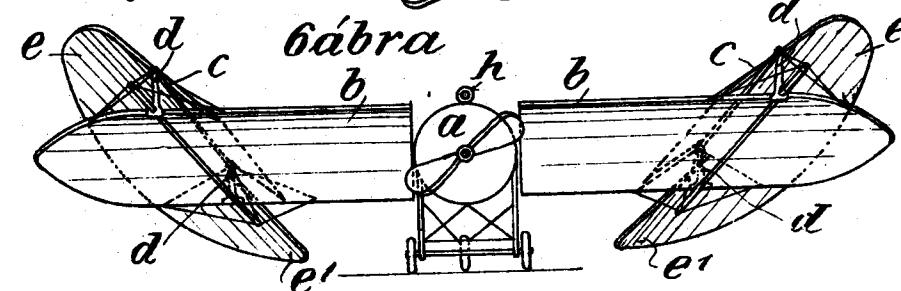
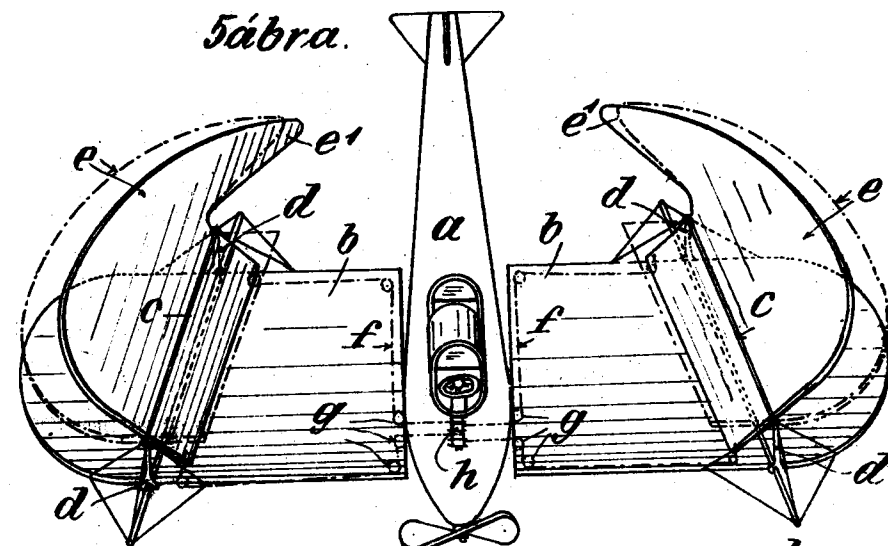
3. ábra



4. ábra



5. ábra.



8. ábra

